

Nr 46.

Av herr **Nilsson, Nils Anton, m. fl.**, om anslag för påbörjande av elektrisk kraftledning från Trollhättan till Lagans kraftverk m. m.

Det största problem, som årets riksdag har att lösa, torde vara, att, i den mån det är möjligt, söka åtgärder mot den oerhörda arbetslöshet, som råder i landet. Att statsmakterna hava den största anledning att göra vad som är möjligt för att åvägabringa hjälp, särskilt genom medverkan till beredande av arbetstillfällen, torde också vara ostridigt. Men härvid gäller det framför allt att tillse, att de åtgärder, som företagas i sådant avseende i första hand inriktas på företag, som genom sitt utförande äro ägnade att icke allenast skapa nyttiga och bestående värden, utan även äro av beskaffenhet att bliva räntabla.

Som sådant torde utan tvivel räknas utförandet av den tidigare påtalade utbyggnaden för elektrisk kraftöverföring från Trollhättan till Sydsvenska Kraftaktiebolagets kraftverk vid Lagan. Här föreligger ett verkligt behov, som snarast möjligt bör komma till utförande för tillgodoseende av det stora kraftbehov, som med nuvarande kraftkällor icke kan fyllas i sydligaste delarna av landet. I dessa landsdelar utbyggas och planeras nya distributionsområden, men då förutvarande kraftabonnenters behov med nuvarande resurser icke kan tillräckligt tillgodoses, inses lätt att ytterligare belastning endast bidrager till att öka svårigheterna.

I skrivelse fäste 1920 års riksdag Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på nödvändigheten av att snabba åtgärder för fyllandet av kraftbehovet i Sydsvrige måtte vidtagas. Statsrevisorerna hava också i sin nyligen avlämnade berättelse erinrat om det trängande behov, som här föreligger och den praktiska nytta, som detta arbetes utförande skulle medföra.

Då förundersökningar torde vara utförda och den erforderliga över-

enskommelsen med vattenfallsstyrelsen och de numera sammanslagna Sydsvenska Kraftaktiebolaget och Hemsjö Kraftaktiebolag snart borde kunna träffas, torde igångsättningen av arbetet kunna ske snart nog, och härigenom beredas arbete åt ett avsevärt antal arbetare. Den nuvarande tidpunkten är jämväl lämplig ur synpunkten av att ledningen Västerås—Trollhättan är slutförd.

Den beräknade kostnaden för här ifrågasatta ledning lär enligt uppgift uppgå till omkring sju millioner kronor. Hur stor del av detta belopp, som kan finnas erforderligt för innevarande år, är vanskligt att bedöma, men det torde förutsättas, att statsutskottet under ärendets beredning får möjlighet att efter inhämtade kostnads kalkyler och plan för arbetets utförande kan närmare precisera det erforderliga beloppet, som bör uppföras på tilläggsstat och efter tillstyrkan jämväl föreslå lämpligt belopp för första halvåret 1923.

Visserligen kan invändas, att det ifrågasatta arbetet svårligen kan anordnas som nödhjulsarbete under den ledning som hittills fungerat för statens nödhjulsarbeten, men huvudsaken är att arbete beredes, och då det väsentliga av kostnaderna torde belöpa på arbete samt då inhemska materialier komma till användning, kan ett bifall till denna framställning motivera en motsvarande sänkning av det nödhjulsanslag riksdagen eljest kan komma att bevilja.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes vördsamt,

att riksdagen för påbörjande av elektrisk kraftledning från Trollhättan till Lagans kraftverk måtte på tilläggsstat för innevarande år bevilja kr. 2,000,000: —, samt för samma arbete under första halvåret 1923 kr. 2,000.000: —,

samt att de av riksdagen begärda anslagen för nödhjulsarbeten minskas med motsvarande belopp.

Stockholm den 20 jan. 1922.

Nils Ant. Nilsson,
Östrabo.

Elof B. Andersson.

Anders Elisson.